

Говор првог потпредседника Владе Србије и министра спољних послова Ивице Дачића на 4. економском форуму у који је одржан у Делфима:

„Даме и господо,
Уважени гости,
Браћо и сестре,

Више тема је покренуто у овом уводном излагању, тако да не могу да обећам да ћу бити кратак.

Имали сте спор са Скопљем око имена, нисте око територије, а то је много лакше. Желим да вам честитам што сте постигли договор. Ја сам као председник Владе и министар спољних послова Републике Србије упозоравао ЕУ да није довољно активна у проналажењу решења за проблеме у овом региону. Дакле, проблем који је дуго година представљао проблем, а око којег се ништа није дешавало. Могу само да честитам онима који су покренули решавање овог питања. Као и у другим случајевима реч је само о политичкој вољи. Ако постоји политичка воља за решавање проблема, сваки проблем је могуће решити. То је била основна предност у вашим разговорима. Желим да честитам на договору који ће створити боље односе Атине и Скопља.

Србија жели да се постигне договор са Приштином, знате и ви колико сте били осетљиви за питање имена, односно питање вашег идентитета.

Ако се вратимо у прошлост, знате да је на Косову био први српски главни град а то је Призрен. Сукоб између Турске и Србије био на Косову, јер је центар Србије био на Косову. У време турске окупације Срби су протеривани са Косова, становништво је исламизирано и насељавано Албанцима. У Призрену данас има 25 Срба, то је последица етничког чишћења кроз векове.

У Југославији, у којој је била и Северна Македонија, Косово је била провинција у саставу Србије. То право да нека национална мањина која на делу територије чини већину, може да створи државу без сагласности земље од које хоће да се отцепи, је веома проблематично.

Кад Каталонија жели да уради једностране потезе, то је за ЕУ неприхватљиво, а за неке земље ЕУ је било прихватљиво да признају једностране акте Косова. Реч је о двоструким

стандардима.

Пре него што свако држи лекције Србији, нек узме своју земљу и види да ли нека национална маљина која живи у његовој земљи може да конституише и прогласи своју државу, да је неко призна а да томе аплаудирате.

Реч је о историјском идентитету српског народа, на Касову је патријаршија СПЦ, тамо је настала и направљена. Који Србин може да каже да прихватамо да је то албанско.

Ми желимо и покушавамо да направимо компромисе. Ја сам почео преговоре у Бриселу са Тачијем, потписао сам Бриселски споразум 2013. године. Тада је дефинисано формирање ЗСО, 6 година након тога се то није десило. Након тога, Косово доноси одлуку да формира Војску, иако Резолуцијом 1244 једине војне су снаге су снаге КФОР-а. На крају су увели таксе од 100% на производе из Србије и БиХ. И то све јер Србија није признала независност Косова. Ми смо спремни за компромис, а албанска страна мисли да је компромис да ми признамо њихов једностран акт.

У Приштини има много више албанских застава, него косовских. Сами приштински лидери говоре да им се не свиђа застава и да је њихова застава – застава Албаније. Немојмо да се правимо наивни и да мислило да ће Косово и Албанија бити две државе. Они хоће Велику Албанију.

Ми нећемо предузимати ништа што ће реметити дијалог, али ако неко очекује да је решење проблема да ми прихватимо независност Косова, а не да се у Приштини створи довољна политичка мудрост да се иде у компромисе, ту ће тешко бити договора.

За нас је питање територијалног интегритета, важно као и за вас Грке, као и за вас на Кипру. Србија најснажније подржава територијални интегритет Кипра.

Две велике светиње за српски народ се налазе Грчкој, то су Хиландар на Светој гори и Крф где је наша Плава гробница.

28. јуна 1918. године српска застава се вијорила на Белој кући, амерички председник Вилсон донео ту одлуку због жртава српског народа у Првом светском рату. Сто година након тога имамо промењену ситуацију, имамо бомбардовање Србије, проблеме у односима са савезницима из Првог и Другог светског рата и зато је потребно да се траже компромиси.

Желео би да кажем да желимо да уђемо у ЕУ, надам се само да ће они опстати док ми не уђемо.

Честитао бих господину Симеону Цомокосу на организацији Форума и на позиву да учествујем. Желим да напоменем да је он је почасни конзул Србије у Волосу.

Мислим да треба више да користимо наш регион, и зато сам веома задовољан што се одржавају билатерални, трилатерални, квадритерални састанци. Имамо пуно заједничких

интереса и заједно можемо да дефинишемо наш приступ у односу на неке друге регионе.

Хвала Вам много!"

